

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Davida Hipšra a soudců Tomáše Foltase a Lenky Krupičkové v právních věcech žalobce: **Mgr. F. Š.**, o sedmi kasačních stížnostech žalobce proti usnesením Městského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2023, č. j. 6 A 33/2023-6, ze dne 10. 5. 2023, č. j. 8 A 49/2023-18, ze dne 24. 4. 2023, č. j. 11 A 32/2023-18, ze dne 25. 4. 2023, č. j. 11 A 62/2023-12, ze dne 26. 4. 2023, č. j. 14 A 61/2023-7, ze dne 26. 4. 2023, č. j. 14 A 91/2023-7, ze dne 26. 4. 2023, č. j. 10 A 60/2023-7,

t a k t o :

- I. Věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7 As 116/2023, sp. zn. 7 As 137/2023, sp. zn. 7 As 140/2023, sp. zn. 7 As 143/2023, sp. zn. 7 As 164/2023, sp. zn. 7 As 167/2023, sp. zn. 7 As 170/2023, **se spojují** ke společnému projednání. Nadále budou vedeny pod sp. zn. 7 As 116/2023.
- II. Kasační stížnosti **se odmítají**.
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce podal k Městskému soudu v Praze (dále též „městský soud“) v průběhu dubna 2023 cca 400 podání, která označil jako žaloby proti nezákonnému zásahu. Zásahu se měli dopustit v podáních označení soudci, kteří svým rozhodováním zasáhli žalobci do osobnostních práv, v důsledku čehož došlo ke zhoršení zdravotního stavu žalobce. Ten se proto domáhal, aby městský soud svým rozhodnutím deklaroval zásah do jeho osobnostních práv. Současně se žalobce domáhal náhrady způsobené škody. Městský soud žaloby v záhlaví označenými usneseními odmítl, neboť dospěl k závěru, že projednání předmětných žalob náleží soudům rozhodujícím v občanském soudním řízení. V usneseních poučil žalobce o tom, že do jednoho měsíce od právní moci těchto usnesení může podat žalobu v civilním soudnictví. Rovněž jej poučil o tom, ke kterému věcně příslušnému soudu může předmětné žaloby podat (§ 46 odst. 2 s. ř. s.).

[2] Žalobce napadl předmětná usnesení kasačními stížnostmi, neboť mu odepřela ochranu jeho osobnostních práv. Žalobce městskému soudu mj. vytknul, že si neobjasnil otázku vlastní místní příslušnosti, tj. že nijak nevzal v potaz bydliště žalovaných soudců.

[3] Nejvyšší správní soud spojil v záhlaví označené věci ke společnému projednání, protože žalobní argumentace, obsah usnesení městského soudu i samotné kasační stížnosti jsou v podstatě stejné (jde o kopie téže kasační stížnosti, do které žalobce jako do formuláře pouze dopsal jiného žalovaného a jiné číslo jednací usnesení městského soudu). Obdobně zdejší soud postupoval i ve věcech sp. zn. 8 As 96/2023, sp. zn. 8 As 97/2023, sp. zn. 8 As 98/2023, či sp. zn. 10 As 139/2023 (které se rovněž týkaly žalobce).

[4] V souladu s označenou prejudikaturou Nejvyšší správní soud vyhodnotil kasační stížnosti jako nepřipustné, a to pro zjevné zneužití práva podat kasační stížnost.

[5] Žalobce, přestože uvádí, že má vysokoškolské právnické vzdělání, se dlouhodobě na soudy obrací s množstvím podání, která nedávají žádný smysl, mají formální i obsahové vady apod. Žalobce podává správním soudům návrhy zjevně neprojednatelné či zcela nedůvodné. Ke konci června 2023 bylo v evidenci zdejšího soudu vedeno téměř 860 věcí (spisů), v nichž žalobce vystupoval v pozici stěžovatele či navrhovatele. Všechny tyto návrhy podal v posledních pěti letech (nejstarší věc eviduje Nejvyšší správní soud k lednu 2018). Tuto zjevně kverulační aktivitu razantně zesílil v posledním měsíci (červen 2023), kdy na podání stovek žalob, které odmítl městský soud, navázal tím, že proti usnesením městského soudu podal bezmála 400 kasačních stížností.

[6] Pouhá skutečnost, že žalobce vede takové množství sporů, sama o sobě neznamená, že by se jeho návrhy neměl Nejvyšší správní soud zabývat věcně. Rozhodující pro kvalifikaci podání jako zjevně obstrukčního, a tedy zneužívajícího právo podat kasační stížnost, je početnost, sériovost a stereotypnost vedených sporů, spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů. Ostatně sériovost a stereotypnost podání zakládá zneužití práva podat návrh soudu též dle judikatury Evropského soudu pro lidská práva (srov. rozhodnutí ze dne 13. 11. 2012; *Anibal Vieira & Filhos LDA a Maria Rosa Ferreira da Costa LDA proti Portugalsku*, č. 980/12 a 28385/12, §§ 14 až 17, shodně již rozhodnutí Evropské komise pro lidská práva ze dne 15. 10. 1987, *M. proti Spojenému království*, č. 13284/87).

[7] Článek 36 Listiny základních práv a svobod zaručuje právo na soudní ochranu. Žalobcovo extrémní jednání však již nelze považovat za výkon tohoto práva. Žalobce je veden snahou vést „*spor pro spor*“, nikoli snahou o ochranu svých práv. Jeho úkony vůči soudu představují jen jednu z mnoha „tváří“ zneužití práva, jde tak o návrhy nepřipustné, které nepožívají právní ochrany (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2022, č. j. 10 Afs 289/2021-42, č. 4358/2022 Sb. NSS, *K-T-V Domeana*, body 14 a 15, s citací starší judikatury). Nejvyšší správní soud proto kasační stížnosti odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s 120 s. ř. s.]. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje výjimečnost tohoto řešení, které je však opodstatněno výjimečnými okolnostmi žalobcova jednání (srov. usnesení NSS ze dne 13. 11. 2014, č. j. 10 As 226/2014-16).

pokračování

[8] Pro podporu výše uvedených závěrů odkazuje soud na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2023, č. j. 8 As 96/2023-13, ze dne 28. 6. 2023 č. j. 8 As 97/2023-17, ze dne 26. 6. 2023, č. j. 8 As 98/2023-15, či ze dne 4. 7. 2023, č. j. 10 As 139/2023-10. K závěru, že žalobcova podání mají povahu zjevného zneužití práva dospěl Nejvyšší správní soud rovněž např. v usneseních ze dne 29. 6. 2023, č. j. 4 As 219/2023-7, či ze dne 29. 6. 2023, č. j. 4 As 222/2023-7.

[9] Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 s. ř. s.).

[10] Nejvyšší správní soud nevydával žádné výzvy (stejně jako ve shora označených věcech) k odstranění vad kasační stížnosti, k zaplacení soudního poplatku apod. Vydávání takovýchto výzev by představovalo nadbytečné prodlužování procesu bez jakéhokoli smyslu. Zatěžovat řízení dalšími usneseními (např. o nepřiznání osvobození od soudních poplatků, neustanovení zástupce, či na zaplacení soudního poplatku) by představovalo toliko „rozmnožování“ zbytečných procedur, bez možnosti dospět k jinému závěru, než že návrhy jsou nepřípustné. Zdejšímu soudu je ostatně z vlastní činnosti známo (např. věci vedené pod sp. zn. 6 As 90/2023 nebo 6 As 100/2023, příklady z bezmála 400 kasačních stížností, které žalobce v posledním měsíci podal), že tyto výzvy neplní žádný účel (ostatně žalobce by jen za poslední sadu kasačních stížností musel zaplatit poplatky bezmála 2 miliony korun). Ze stejných důvodů Nejvyšší správní soud nevyrozuměl ani osoby, které žalobce označil jako „žalované“ (jak již vysvětlil městský soud, soudce při své rozhodovací činnosti nemůže být správním orgánem podle § 4 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. července 2023

David Hipšr
předseda senátu